

Dåpshistorier

“En pioner er en som er den første til å gjøre noe”, sa mamma.

Av Noelle Lambert Barrus
(Basert på en sann historie)

Denne historien fant sted i USA.

Mary snurret seg rundt og beundret den hvite kjolen sin i speilet. Det var den samme kjolen moren hennes hadde hatt på seg da hun ble døpt. Oldemor Marluce hadde fikset den så den passet Mary. Nå kunne Mary ha den på seg i sin egen dåp!

“Du er nydelig!” Mamma tok Marys hånd og snurret henne rundt igjen.

Mary fniste. “Kan jeg ha den på hele dagen?”

“La oss spare den til dåpen, slik at den holder seg fin og ren, greit?” sa mamma.

“Greit.” Mary skulle bli døpt når hun fylte åtte, og hun hadde forberedt seg en stund nå. Hun hadde gått i Primær, lest i Skriftene og til og med gått i sine venners dåp. Men fødselsdagen hennes virket fortsatt så langt unna!

Mary krøp opp i sofaen sammen med mamma. “Mamma, hvor gammel var du da du ble døpt?”

“Jeg var 16.”

“Oi! Hvorfor ventet du så lenge?”

Mamma ga Mary en god klem. “Fordi jeg ikke visste om Jesu Kristi gjenopprettede kirke før da. Men jeg begynte å gå på Kirke-aktiviteter sammen med noen venner. Og jo mer jeg lærte, desto mer ønsket jeg å bli døpt!”

“Hvorfor?” spurte Mary.

“Fordi jeg ønsket å ha en evig familie.” Mamma pekte på bildet av tempelet som hang over dem. “Jeg lærte at jeg en dag kunne bli beseglet til min familie for evig i tempelet.” Å ha en evig familie var drømmen min. Og dåpen var det første skrittet! Nå går drømmen min i oppfyllelse.”

Mary smilte. “Du har pappa, Mallory og lille Mæva! Og meg også, selvfølgelig.”

“Ja, selvfølgelig. Og mormor Angela.”

“Ble mormor døpt sammen med deg?”

“Hun ventet i noen år. Men hver gang vi reiste i nærheten av templer, likte vi å stoppe opp og se på dem.”

Mary tenkte på at mamma og mormor så på templer sammen. “Og hva med pappa? Hvor gammel var han da han ble døpt?”

“Han var 11 år.”

“Og han bodde i Brasil da?”

“Det stemmer”, sa mamma. “Det finnes mennesker over hele verden som lærer om Jesus og dåp. Mange av dem er pionerer.”

“Pionerer?”

“En pioner er en som er den første til å gjøre

noe”, forklarte mamma.

Mary tenkte på det. “Som at du var den første personen i familien din til å bli døpt?”

Mamma nikket og smilte.

Akkurat da kom pappa inn i rommet og presset seg ned i sofaen.

“Pappa, var du en pioner i familien din?”

“På en måte. Etter at jeg ble døpt, fant jeg ut at farmor Rosimere allerede var medlem av kirken vår!”

Men hun hadde ikke gått på mange år.”

“Ja vel? Hva skjedde?”

“Jeg begynte å gå i kirken. Så begynte brødrene mine å gå, og så farmor Rosimere også. Til og med oldemor Marluce ble med!”

Mary forestilte seg at pappa gikk i kirken alene, for så å ta med seg mer av familien sin.

“Oi”, sa Mary. “Jeg liker å høre historiene deres. De gjør meg enda mer glad for å bli døpt.”

“Takk for at du stiller oss alle disse spørsmålene, Mary”, sa pappa. “Kan vi stille deg et?”

Mary nikket. Hva ville de spørre om?

“Hvorfor ønsker du å bli døpt?”

Mary tenkte på hva hun lærte av Skriftene og hva hun følte i kirken. “Fordi jeg ønsker å følge Jesus og være sammen med familien min for evig.”

Både mamma og pappa smilte, og Mary klemte foreldrene sine hardt. “Jeg gleder meg masse!” ●

ILLUSTRASJONER: TAMMIE LYON

